

høieste Klasse fremtræder her i Udkastet; thi saaledes som den fremtræder i Udkastet, er jeg bange for, at denne Klasse kan udsættes for at blive heelt udelukket, og jeg anseer den for at være overordentlig vigtig. Jeg troer, at der maa være en høiere Indtægt, høiere end Indtægten for den øverste af de andre Klasser, for at belønne og fremlocke fortvintlig Dygtighed og for at sætte de geistlige Embedsmænd under visse Forhold istand til at virke og leve paa en Maade, hvorved deres Liv vil være trygt og deres Virksomhed ikke svækket. Jeg tænker her paa de store Kjøbstadskald og paa de Kald, der af den høitærede Minister ere nævnte, som sætte vedkommende Embedsmænd i nært Forhold til Biskoppen, saa at han paa en vis Maade er hans Vicarius, som i mange Forhold maa virke for ham. Jeg troer altsaa, at der maa være en saadan høiere Klasse, men hvad jeg finder betænkeligt ved Lovudkastet, er for det Første, at det er sat saa ubestemt, at det faaer Udseende af stor Vilkaarlighed, thi det synes paafaldende at forlange 13 Lønninger af en vis Grad og saa en Bemyndigelse til at forhøje 50 Embeder. Der synes ikke i disse Tal, og navnlig ikke med Hensyn til Tallet 50, at være Noget, hvorefter man kan have et Skjøn om Trangen, og jeg troer, at der er god Grund til at forlange en Deel saadanne store Lønninger. Dernæst er Springet for stort. Jeg troer ikke, at der ved de 3,200 Rd. er antydet saa store overflødige Indtægter, som den sidste ærede Taler antog, jeg troer, at Beregningen af Bygindtægten efter en forudsat Priis af 5 Rd. er temmelig høi, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er Præstekald, der høre til denne Klasse, hvor den hele Tale om Bygberegningen og den Reduction, der er gjort i Hjemmeindtægten, falder aldeles bort, fordi de ikke have en Skp. Byg i Indtægt. Jeg skal nævne saaledes i det Ringeste det ene Sogneskald i en Kjøbstad, hvor Livet er overordentlig dyrt, nemlig Helsingør. Der er en Præst, som lever alene af Offer og Accidenter, og siger man altsaa, at han skal have 3,200 Rd., faaer han virkelig ikke mere, end der staaer paa Papiret. Jeg troer altsaa, at Bestemmelsen om denne Klasse trænger til en Modification; men jeg skal dernæst berøre det andet Punkt, at jeg

ganske vist deler den Overbeviisning, at de Materialier, paa hvilke Classificatione af Præstekaldene og Lønningsfakterne ere byggede, ere utilstrækkelige, og at det ikke gaaer an, efter de Materialier og navnlig efter de Opgivelser, man har om 5 Aars Indtægt, at fastsætte en til en vis Grad definitiv Lønningsscala; thi om der ogsaa forudsættes en Revision, mener man dog vistnok, at det Bøstentligste skulde slaes fast nu. Den høitærede Minister sagde, at det her ikke kommer an paa mathematisk Nøjagtighed; nei, ganske vist ikke; men det kommer dog an paa at træffe omtrent det Rette, og jeg troer, at det ærede Medlem, som nu ikke er tilstede, men som sidder lige foran mig (Skeel), har Ret i, at der ved enkelte af Kaldene, og det ikke saa ganske saa, finder en meget stor Usikkerhed Sted med Hensyn til de virkelige Indtægter, og den høitærede Minister kan ikke afhjælpe det ved at tilstille et Udvalg Indberetningerne. Der er nemlig ikke Tale om, at der kan være indløbet visse Feiltagelser i Beregningerne i Ministeriet eller i statistisk Bureau, hvilket den ærede Minister sagde, at han gjerne vilde indrømme; nei! Feilen ligger i selve Indberetningerne, som ere Grundlaget for det Hele, og det ingenlunde ved de geistlige Embedsmænds Brøde; men naar vi vide, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er, vide vi, at der er mange hæderlige yngre Præster og mange brave, gamle, udelevede Præster, som ikke nogenstunde have tænkt paa at uddanne sig til Bogholdere, og som aldeles ikke have været istand til, da de skulde udfylde de udsendte Schemaer, nogenlunde rigtig at angive, hvad de havde haft, vel at mærke som Nettoindtægt af deres Præstegaarde. Netop det at begrænse Begrebet „Nettoindtægt“ ved en saadan Bedrift er Noget, der er meget vanskeligt for Folk, som ikke ere øvede deri; men det kommer ogsaa an paa den Maade, hvorpaa en stor Præstegaard — her nævntes nemlig en Indtægt paa 160—180 Tdr. Land, og det endogsaa nær ved Kjøbenhavn, hvor hver Td. Land har stor Værdi — benyttes; om den sidste Beneficiarius har benyttet den store Præstegaard paa den Maade, hvorpaa den, uden at gaae noget Menneffe for nær, indbragte en rimelig Indtægt, ja, det berører maaskee ikke engang paa den sidste Beneficiarii Ryndighed eller